

det virkelig en uheldig Art af Domainer, som Finanzministeren neppe bryder sig om at have; thi den giver ingen Indtægter, men kræver snarere Udgifter. Man maatte altsaa see at faae noget Udbytte ud ved at faae Grundene solgte; man maatte navnlig lægge an paa at faae Noget ud deraf, ved at faae Grundene overdragne til Communen, og forsaavidt dette ikke lykkes, da maatte der være en stærk Opfordring til at faae Grundene solgte enkeltviis, underhaanden, langsomt og i Partier. I saa Fald maa der imidlertid fra Statens Side træffes mangfoldige forberedende Foranstaltninger, og, hvis disse ikke ere gjorte, førend de private Grundeiere, som efter Forslaget faae Frihed, begynde at sælge, vil Staten blive oversfløjet i Concurrencen og vil maaskee ikke kunne tjene det Alleringeste. En saadan Tilføjning — hvis der iverigt maatte findes Grund til at gjøre den — kunde man nok forsvare at gjøre og saaledes see at lade Statskassen tilflyde al den Fordeel, som kan finde Sted, uden at man kræfter Retfærdigheden. Det er jo naturligt, at vi her saameget som muligt søge at betrygge Statskassen. Det er imidlertid ikke disse forskjellige Omstændigheder, der gjøre mig betænkelig ved Forslaget, men det er den Maade, hvorpaa Regjeringen har stillet sig dertil, idet det med rene Ord, i alt Fald af den ærede Krigsminister, er sagt os, at dette Forslags Vedtagelse vilde være det Samme som en Forkastelse af Loven; men at bidrage til et saadant Resultat ved sin Afstemning troer jeg, at Enhver to Gange maatte betænke sig paa. — Med Hensyn til det Forslag, som Udvalgets Fleertal har stillet til § 1 og følgende, vil jeg blot gjøre den Bemærkning, at jeg ikke troer, at der kan indvindes Noget imod dets fuldstændige Retmæssighed. Man kunde maaskee sige, at det i Grunden ikke er en smuk Maade at behandle Grundeierne paa, naar man saaledes siger, at de Bolde, hvis fuldstændige Unytte man er overbevist om, dog skulle vedblive at henligge som Fæstningsværker og at kaldes Fæstningsværker, naagtet de ikke benyttes som saadanne, og at man derved har fundet en Udvei til at flemme Noget ud af Grundeierne, idet man fordrer en vis Afsløsningssum af dem for at faae de dem

paahvilende Indskrænkninger i Byggefriheden ophævede. Ja, man kan sige, at denne Udvei ikke er, om jeg saa maa sige, smuk, men jeg troer ikke, at der kan indvindes Noget imod dens Retmæssighed. Jeg skal bemærke, at idetmindste i den første Tid, saalænge Forholdene vedblive at være i en væsentlig Grad af samme Natur, som de ere nu, vil denne Indvendig ikke kunne gjøres i nogen stærk Grad. Naar man derimod tænker sig noget længer hen i Fremtiden, naar Glaciet og Terrainet paa den anden Side af Gravene ere opfyldte med store Bygninger og forskjellige store Anlæg, og naar Gravene maaskee ere blevne tilgroede af Siv, og der saaledes ikke staaer Andet tilbage end den grønne Bold, der minder om Fæstningsværkerne, saa kan det synes en reen Fiction da at kalde dette en „Fæstning.“ Men det er Noget, som i alt Fald ikke vil gjøre sig gjældende før om lang Tid, og saa kunne vi jo til den Tid give en ny Lov derfor; det er jo ikke noget Nyt, at man her giver nye Love om det, som man tidligere har ordnet. Jeg vil dernæst med Hensyn til dette Forslag ganske i Forbigaaende gjøre den Bemærkning, at der er Noget ved det, som særligt tiltaler mig, idet nemlig efter Bestemmelserne deri Bolden vil blive bevaret. Jeg tør ingenlunde kalde det en Vandalsisme, om man rev Bolden ned, og jeg kan forstaae, at, hvis Graven skal opfyldes, maa det skee ved at faste Bolden ned i den, men det vilde gjøre mig ondt, hvis Bolden skulde blive ganske fløiset. Bolden er et af de saa Steder, hvor Rjødenshavnerne kunne trække frist Luft, og der er meget mere frist Luft paa en høi Bold, end der nogensinde vil blive paa en lav Boulevard, ikke at tale om den lange Tid, der vil hengaae, inden denne Boulevard vil faae det Lovtag, som Bolden nu har; men dette Sidste er jo Noget, som vedrører det Æsthetiske, og som det derfor maaskee snarere tilkommer det ærede Medlem for Bornholm (Fallefen) at gjøre gjældende. Endelig er der med Hensyn til dette Forslag et Punkt, som det undrer mig endnu ikke er blevet omtalt, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes Taxationscommissionen skal sammensættes. Denne Commission faaer en overordentlig vanskelig Opgave at løse, og det maa